

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skygebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 13. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649683018864/facsimile.pdf> (tilgået 12. maj 2024)

Anvendt udgave: Skygebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

var med os, vi traf det rette Punkt, kom ind, og nu stod det hele Taageland bagved os.

Det var som et Tæppe rullede op. I Forgrunden laae det smukke Badehuus og det høie Fyrtaarn, rundt om strakte sig grønne Marker og Skove, og den varme Sommerluft strømmede os imøde. Hjemme i Danmark vare Skovene kun i Knop, da vi igaar seilede bort, hvilken mærkelig Overgang! Til Venstre strakte sig Halvøen *Priwall*, hvor Qvæget gik halv ud i Vandet, og viste os et levende *pottersk* Malerie med den store Luftbaggrund og de herlige Dyrgrupper. Til Høire laae *Travemünde* med sine røde Tage, rundt om fra Vinduene rittede Hoveder frem af Mænd og Piger, der saae ret smukke ud i det Fjerne. Ak ja, «det Fjerne!» det er dog Livets magiske Trylleland, dette aandelige *Fata morgana*, der bestandig flytter sig, naar man kommer nærmere. I det Fjerne ligger Barndommens Drømme og Livets Forhaabninger, i det Fjerne glattes Rynkerne af den furede Pande, og den graae Moerlille staaer som en sundhedsblomstrende Pige. Maaskee gik det saaledes her med de Skjønne i *Travemünde*.

Trave blev nu smallere; Dampskibet syntes næsten at ville indtage dens hele Brede. Snart saae vi det syvtaarnede *Lübeck* titte frem imellem Skov og Eng; men det legede underligt «Tagfat», snart var det her, snart der, og snart -- «ja, hvor blev Skriveren af?» Saa laae det under det grønne Bord, som Naturen her har dækket med Skove og frodige Græsgange. De mange Bugter gøre, at man ikke ret veed, om man reiser til eller fra Byen. Saaledes seile vi ogsaa paa Livets store Strøm, hvor vi da ere saa barnagtige at falde i Graad, ja endogsaa at tvivle paa Styrmanden, fordi vore Ønskers Maal, ligesom *Lübeck*, lege «Tagfat» med os; det er dog den rigtige Vei vi gaae, men vi kjende ikke Strømmens Løb, da vi kun een Gang seile op ad Livets *Trave*.

Hvilket afveklende Malerie! Hvilken levende Idyl er ikke den hele Egn! Her danner Floden en lille Bugt; her er et Fiskerleie, hvor Garnene hænge udspændt mellem Træerne i Solen; hist paa Bakken hæver sig en Landsby med sin Kirke, og i Floden selv, mellem de grønne Siv, bruser Dampskibet, der mellem andre Sager har en Poet ombord, og hvor der er en Poet, der tager altid Naturen sit bedste Ansigt paa, thi Naturen er en Dame, og det en gammel Dame, hun var til før Methusalem, og vil altsaa gjerne behage, gjerne beundres og hvad der her virker mest, gjerne besynges! -- Men nu har jeg sat mig paa det Punkt, her skal hun ingen Sang have, og altsaa faaer hun ingen!